

Den 25. september 2001 afgav jeg en endelig rapport vedrørende min inspektion den 9. januar 2001 af detentionen på Station 2 i København. I rapporten anmodede jeg om udtalelser mv. vedrørende nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter en udtalelse af 22. januar og 1. maj 2002 med bilag, herunder en ny A-meddelelse med bilag om detentionsanbringelse (A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002), fra Politidirektøren i København og udtalelser af 24. juni og 9. august 2002 med bilag fra Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 1. Detentionslokalerne

I anledning af min tilkendegivelse om at jeg gik ud fra at personalet havde rengjort linserne og fremover rengør dem når de er blevet uklare på grund af spyt mv., så billedet på skærmen ikke er utydeligt, har politidirektøren oplyst at stationens rengøringspersonale har rengjort linserne.

Jeg har noteret mig denne oplysning.

Jeg bemærkede under inspektionen at et hul i væggen ved siden af stålpladen til kameraet i detentionslokale D4 ville kunne anvendes af de tilbageholdte med henblik på hængning, og at det derfor burde tildækkes. I rapporten anførte jeg at jeg derfor gik ud fra at hullet var tildækket, men for god ordens skyld bad jeg om en bekræftelse herpå.

Politidirektøren har oplyst at hullet er tildækket.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

I anledning af min tilkendegivelse om at jeg – uanset oplysning om at ridsemærker mv. kan stamme fra f.eks. en lynlås eller være forårsaget af venterumsanbragte der endnu ikke er blevet visiteret – gik ud fra at politidirektøren ville overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, har politidirektøren oplyst at reglerne om visitation er blevet præciseret i forbindelse med et stationsledermøde.

Jeg har noteret mig denne oplysning.

Jeg henstillede til politiinspektøren at være opmærksom på at alle indkigshullerne i detentionsdørene altid skal være tilstrækkeligt klare til at se igennem. Idet jeg gik ud fra at glassene ville blive gennemgået med henblik på vurdering af behovet for udskiftning, foretog jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Politidirektøren har oplyst at alle indkigshullernes glas er skiftet.

Jeg har noteret mig denne oplysning.

Jeg anmodede politidirektøren om nærmere at redegøre for grundlaget for tilbageholdelsen i detentionslokale D7 som efter det oplyste under inspektionen (kun) bliver brugt til udlændinge der skal afvises ved indreisen til Danmark efter bestemmelsen i udlændingelovens § 28 (primært polske statsborgere).

Politidirektøren har i den anledning oplyst følgende:

”... I foråret 1999 rettede den polske ambassade henvendelse til stationen for at gøre forholdene bedre for afviste polske statsborgere og var efterfølgende på besøg på Station 2. Efter anmodning blev detention 7 efterfølgende valgt som det bedst egnede opholdsrum.

Polensfærgen lægger til om morgenen, og afviste polske statsborgere transporteres til stationen, hvor de opholder sig, indtil færgen afsejler om aftenen.

Opholdsrummet er indrettet med gulvtæppe, stole og borde, ligesom der er læsestof til stede. Der er mulighed for, at de afviste polske statsborgere kan tale sammen, ligesom de bliver bospist samme sted. Døren bliver ikke låst med nøgle, men alene ’låst’ med en udvendig pal således, at døren er ca. 5 cm åben.”

Jeg går ud fra at retsgrundlaget for de pågældende udlændinges ophold i detentionen er bestemmelsen i udlændingelovens § 34, nr. 3 (nu lovbekendtgørelse nr. 608 af 17. juli 2002). Efter denne bestemmelse kan politiet, indtil en afgørelse om afvisning kan (træffes eller) iværksættes, bestemme at en udlænding skal tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse – såfremt det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse. Såfremt lokalet fortsat anvendes til afviste udlændinge, jf. oplysningerne nedenfor om ændring af Station 2’s status til nærpolitistation, anmoder jeg dog for en ordens skyld politidirektøren om oplysning herom.

Hvis lokalet fortsat anvendes til afviste udlændinge, beder jeg tillige politidirektøren og Justitsministeriet om en supplerende udtalelse vedrørende anvendelsens overensstemmelse med bestemmelsen i § 2 i den nye detentionskundgørelse – hvorefter andre end berusede personer som udgangspunkt ikke må anbringes i detentionen. Jeg er opmærksom på den særlige indretning af dette lokale.

Jeg anmodede om oplysning om eventuelle planer med hensyn til istandsættelse af detentionslokalerne.

Politidirektøren har oplyst at Station 2 som en konsekvens af strukturændringerne i Københavns Politi med virkning fra den 1. november 2001 har fået status af nærpolitistation. Spirituspåvirkede personer som det er nødvendigt at detentionsanbringe, anbringes derfor ikke længere på Stati-

on 2, men transporteres til Station Bellahøj (tidligere Station 3). Istandsættelse af detentionslokalerne er således ikke aktuelt.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg anmodede politidirektøren om at oplyse om besvarelserne af en forespørgsel af 4. august 2000 fra Københavns Politi til alle stationslederne om anvendelse af detentionerne til personer der ikke er påvirkede af spiritus, havde givet politidirektøren anledning til at foretage sig noget, herunder for så vidt angår Station 2's svar af 21. august 2000. I givet fald bad jeg politidirektøren om at oplyse nærmere herom. I nævnte brev af 21. august 2000 havde Station 2 oplyst at stationen i overvejende grad bruger detentionsrummene til anbringelse af personer der ikke er berusede, og at det i de fleste tilfælde sker efter den anholdtes anmodning herom – og ikke fordi ventestuerne er optaget.

Politidirektøren har i den anledning anført følgende:

”Anholdte er lejlighedsvis blevet hensat i detentionen. Dette er sket på anmodning fra anholdte, som har ønsket at ligge ned og sove, eller som har fundet at venterummene er for små, og derfor har villet undgå klaustrofobiske fornemmelser. Sådanne anmodninger er blevet efterkommet i det omfang, at vagthavende har fundet det rimeligt, og der har været ledige detentionslokaler. Denne fremgangsmåde har aldrig givet anledning til klager, idet det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte. Ordningen, der ikke har haft karakter af en tvangsmæssig foranstaltning, findes efter Københavns Politis opfattelse ikke at have været i strid med kundgørelsen.”

Jeg forstår det anførte sådan at mit spørgsmål er besvaret benægtende.

Jeg har noteret mig det oplyste og henviser i øvrigt til det anførte straks nedenfor.

Jeg bad endvidere Justitsministeriet oplyse hvorvidt det oplyste om at venterumsanbringelse på Station 2 normalt finder sted i detentionsrummene, gav ministeriet anledning til bemærkninger, herunder når det sker fordi de anholdte selv ønsker/foretrækker det.

Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse af 8. juli 2002 fra Rigspolitichefen herom. Rigspolitichefen har udtalt at anvendelse af detentionerne som venterum efter hans opfattelse er i overensstemmelse med kundgørelsens § 2 ”så længe der i hvert enkelt tilfælde er foretaget en konkret vurdering af, om venterumsanbringelse undtagelsesvis kan ske ved anbringelse i detentionen, samt at det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte”. Justitsministeriet har i udtalelsen af 9. august 2002 tilsluttet sig det anførte.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Ad punkt 3.   Rapportgennemgang

Jeg anmodede politidirektøren om at oplyse baggrunden for at den pågældende i en konkret sag (AP.nr. 16461) var registreret både som detentions- og venterumsanbragt.

Politidirektøren har oplyst at det skyldes en registreringsfejl som det ikke har været muligt at finde årsagen til. Der er tale om en detentionsanbringelse (hvad jeg også lagde til grund).

Jeg tager det oplyste til efterretning.

For så vidt angår et andet konkret tilfælde (AP.nr. 16472) hvor det var anført at vedkommende var arresthusanbragt, men hvor der samtidig var skrevet J i rubrikken om detentionsanbringelse, formodede jeg at den pågældende ved anholdelsen var beruset, og at der således skete detentionsanbringelse på dette grundlag indtil der kunne ske overførsel til Vestre Fængsel. Såfremt min antagelse var forkert, bad jeg politidirektøren om at meddele mig det.

Politidirektøren har bekræftet at den pågældende ved anholdelsen var beruset. Han blev sigtet for vold i den aktuelle sag, men var i øvrigt eftersøgt af Glostrup Politi og blev overført til Vestre Fængsel da han var tjenlig hertil.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Ad punkt 3.2. Lægeundersøgelse

Jeg anmodede om oplysninger om hvorvidt manglende notat i 4 nærmere angivne tilfælde (AP.nr. 15842, 15846, 16004 og 16618) om tilsyn ved læge skyldtes at der ikke var et sådant tilsyn, eller (blot) manglende notat herom. Hvis der var tale om manglende tilsyn, bad jeg tillige om oplysning om årsagen hertil. Hvis der var tale om manglende notat, bad jeg om kopi af lægeerklæringerne i sagen.

Politidirektøren har oplyst at der i alle 4 tilfælde er tale om manglende notat om tilsyn, og har til dokumentation herfor vedlagt kopi af lægeerklæringer i 2 af tilfældene og lægekvitteringer i de 2 andre tilfælde (der vedrører sigtelse for overtrædelse af færdselslovens §§ 53 og 54).

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg bad politidirektøren om at bekræfte at der i sagerne (generelt) findes lægeerklæringer. Jeg anmodede desuden politidirektøren om kopi af erklæringerne i de 5 seneste sager (AP.nr. 16419, 16461, 16470, 16472 og 16760).

Politidirektøren har bekræftet at der findes lægeerklæringer i sagerne. Lægeerklæringer samles og opbevares i journalen hvilket er baggrunden for at jeg kun modtog erklæring i 2 tilfælde hvor vagthavende havde hæftet en kopi på anholdelsesblanketten. Politidirektøren har samtidig vedlagt

lægeerklæring/-kvittering for samtlige øvrige sagers vedkommende – og ikke kun dem jeg har bedt om.

Jeg tager det oplyste til efterretning. For en ordens skyld bemærker jeg at min anmodning om kopi af erklæringerne i de 5 seneste sager ikke skete med henblik på dokumentation for at lægeundersøgelse fandt sted, men for at se de erklæringer som blev anvendt; jeg har ikke betvivlet at der har fundet lægetilsyn sted i sagerne som anført i anholdelsesrapporterne.

Jeg bad politidirektøren om at oplyse nærmere om den fremgangsmåde der følges ved tilkald af læge på Station 2, herunder om hvilke aftaler med læger der måtte være indgået med henblik på gennemførelse af tilsyn med detentionsanbringelse snarest muligt efter indsættelsen i detentionen. Jeg henviste i den forbindelse også til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 til samtlige politimestre og Politidirektøren i København hvori ministeriet har henstillet at der indgås lokale aftaler hvor dette er nødvendigt for effektivt at sikre det foreskrevne lægetilsyn ved detentionsanbringelse.

Politidirektøren har i den anledning anført følgende:

”...

Station 2 har fulgt den fremgangsmåde vedrørende tilkaldelse af læge, som er anvist af Københavns Politis ledelse. Vagthavende ringer – straks han har overblik over, hvad sagen eller sagerne nærmere angår – til Radiotjenesten og anmoder om, at Radiotjenesten tilkalder den vagthavende læge. Samtidig meddeles, hvorvidt lægen skal foretage undersøgelse forud for detentionsanbringelse, udtage blodprøve af en spritbilist, foretage klinisk undersøgelse af en medicinpåvirket person eller foretage anden undersøgelse. Der henvises i øvrigt til det foran vedrørende Station 1 anførte.”

Vedrørende Station 1 anførte politidirektøren følgende:

”...

Københavns Politi har gennem længere tid brugt læger, der er tilknyttet Retsmedicinsk Institut, til at undersøge spirituspåvirkede personer, herunder personer der er sigtede for overtrædelse af færdsels- og straffeloven samt til detentionsanbragte personer.

Lægernes aflønning var tidligere forhandlet centralt gennem Justitsministeriet. Denne lønftale blev opsagt i 1992 og blev ikke genforhandlet, hvorefter lægerne arbejdede efter deres egen overenskomst. Dette resulterede i en 'Københavneraftale' med de samme læger, som hidtil havde været taget ordningen for Københavns Politi.

'Københavneraftalen' sikrer en vagtordning således, at der altid i hele døgnet og på søn- og helligdage er en læge til rådighed. Lægernes vagtordning koordineres af læge Klaus Poulsen.

Tilkald af læger foregår gennem Radiostationen. Tilkald sker fra lægens bopæl eller tjenestested. Der må derfor naturligvis påregnes køretid fra lægens bopæl eller tjenestested, inden lægen kan komme til den seneste rekvirent (her politiet).

Denne ordning var også gældende i 1997. Det var ikke som følge af Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 nødvendigt at ændre ordningen.

'Københavneraftalen' er en videreførelse af den tidligere centralt fastsatte aftale. Der henvises til bilag 7.

...”

Jeg har i opfølgingsrapporten vedrørende Station 1 taget det oplyste i sidstnævnte citat til efterretning – herunder at der allerede forud for Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 var indgået en lokal aftale om lægetilsyn. Jeg tilkendegav samtidig at jeg i øvrigt gik ud fra at aftalen fungerer tilfredsstillende (hvilket også de konkrete sager som er omfattet af min undersøgelse vedrørende denne station, afspejlede).

Jeg tager også det oplyste vedrørende Station 2 til efterretning.

Station 2 oplyste, som nævnt under pkt. 2 i min rapport, under inspektionen at der kunne være problemer med hurtigt lægetilsyn. Jeg har dog ikke opfattet dette sådan at der generelt var problemer hermed – hvilket de konkrete sager som er omfattet af min inspektion vedrørende denne sag, heller ikke tydede på.

På denne baggrund, og da der ikke længere sker detentionsanbringelse på Station 2, har jeg ikke grundlag for at foretage mig mere vedrørende spørgsmålet om lægetilsyn med detentionsanbragte dette sted.

Ad punkt 3.3.   Oplysninger fra kriminalregistret

Jeg anførte at der i alle sagerne var sket forespørgsel i kriminalregistret, jf. vedlagte udskrifter fra POL-SAS.

I forbindelse med mine inspektioner samme dag af detentionerne på Station 1 og 3 hvor det ikke fremgik at der var indhentet oplysninger fra kriminalregistret, anmodede jeg politidirektøren om at oplyse hvilken fremgangsmåde der følges i relation til bestemmelsen i den dagældende kundgørelses § 12 (§ 13, stk. 2, i den nugældende kundgørelse) om indhentelse af oplysninger fra kriminalregistret.

Politidirektøren har i den anledning oplyst følgende:

”...

Der forespørges i kriminalregisteret på alle anholdte, herunder detentionsanbragte, i forbindelse med opdatering. Dette dokumenteres ikke. Oplysninger om detentionsanbragte uden sag er i kriminalregisteret alene tilgængelige i den aktuelle måned og efterfølgende måned. Herefter slettes oplysningerne automatisk. Oplysning om detentionsanbringelse bevares i POL-SAS. ...”

Politidirektøren vedlagde efter min anmodning herom dokumentation for så vidt angår nærmere angivne sager (udskrifter fra POL-SAS). Heraf fremgår at der er sket forespørgsel i kriminalregistret efter anbringelsen i detentionen.

Også af udskrifterne fra POL-SAS i sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station 2 fremgår det at forespørgsel til kriminalregistret er sket efter anbringelsen i detentionen.

Til orientering for Station 2 kan jeg oplyse at jeg i sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station 1 har anført følgende:

”...

I § 13, stk. 2, i den nye kundgørelse er en regel om at der *inden* anbringelse i detentionen skal indhentes oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret. En tilsvarende bestemmelse fandtes i § 12 i den tidligere kundgørelse. I politidirektørens A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002, er i § 6 en bestemmelse svarende til den nugældende kundgørelses § 13, stk. 2.

Københavns Politis praksis hvorefter der først indhentes oplysninger fra kriminalregistret i forbindelse med opdatering, er således hverken i overensstemmelse med den tidligere gældende kundgørelse, den nugældende kundgørelse eller politidirektørens A-meddelelse.

Det er beklageligt. Idet jeg går ud fra at praksis vil blive ændret så den følger kundgørelsen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Det fremgår tillige af bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 2, at oplysningerne fra kriminalregistret skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med § 22, stk. 3. Efter denne bestemmelse er der pligt til opbevaring af detentionsrapporten sammen med udskrift fra kriminalregistret og eventuelle skriftlige lægelige bemærkninger i minimum 2 år. Den detentionsrapport der er vedlagt som bilag 1 til den nye kundgørelse (II, nr. 55, af 27. juni 2001), indeholder i overensstemmelse hermed et felt til afkrydsning af at udskrift fra kriminalregisteret er indhentet, og det er samtidig angivet at den skal vedlægges.

I § 6 i politidirektørens A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002, er det gentaget at oplysningerne fra kriminalregistret skal udprintes og opbevares sammen med detentionsrapporten. I en blanket der indgår som et bilag til denne A-meddelelse, og som anvendes af Københavns Politi i stedet for den detentionsblanket der er vedlagt som bilag til Rigspolicefens nye kundgørelse, er der mulighed for ved afkrydsning i fortrykte rubrikker at svare enten ja eller nej til spørgsmålet om vedlæggelse af udskriften.

Der er således nu pligt til at gøre notat om at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og denne udskrift skal bevares i 2 år (sammen med detentionsrapporten og eventuelle skriftlige lægelige bemærkninger). Det gælder hvad enten politiet anvender den rapport der er vedlagt som bilag 1 til kundgørelsen, eller en lokalt udarbejdet detentionsrapport, jf. Rigspolicefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen hvorefter de oplysninger der er angivet i detentionsrapporten (bilag 1), skal fremgå af lokalt udarbejdede blanketter såfremt sådanne anvendes. Denne notatpligt mv. er en ændring i forhold til den tidligere gældende retstilstand.

Som politidirektørens udtalelse er formuleret (ved anvendelse af nutid), synes Københavns Politis praksis heller ikke på dette punkt at være i overensstemmelse med reglerne i den nye kundgørelse og den nye A-meddelelse.

Såfremt det forholder sig sådan, går jeg ud fra at praksis vil blive ændret så kundgørelsens (og A-meddelelsens) regler følges.”

Ad punkt 3.4. Visitation

Jeg bad politidirektøren om at redegøre for praksis på Station 2 med hensyn til visitation forud for indsættelse i detentionen.

Politidirektøren har i den anledning anført følgende:

”...

Station 2 fulgte fremgangsmåden som nævnt i den hidtil gældende A-meddelelse I, nr. 6, kapitel 3. Der har dog p.g.a. begrænsede personaleressourcer undtagelsesvis kunnet forekomme fravigelser, når disse skønnedes ubetydelige og forsvarlige”

Jeg tager det oplyste til efterretning. Da der nu er kommet en ny kundgørelse og A-meddelelse med regler/retningslinjer herom, og da der ikke længere sker detentionsanbringelse på Station 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Til orientering for Station 2 kan jeg oplyse at politidirektøren i forbindelse med samme spørgsmål i sagen om min inspektion af detentionen på Station 1 bl.a. oplyste at Københavns Politi på grund af dets størrelse anvender tjenestenummer i stedet for navn eller initialer som identifikation for den person som har foretaget visitationen. Politidirektøren har for så vidt angår dette spørgsmål i øvrigt henvist til det i indledningen til politidirektørens udtalelse anførte om de nye, fastsatte retningslinjer for Københavns Politi som indeholder fravigelser i forhold til Rigspolicefens kundgørelse og detentionsblanket. I min samtidige opfølgingsrapport vedrørende denne inspektion har jeg anført følgende:

”...

I indledningen til udtalelsen som politidirektøren henviser til, er det bl.a. anført at Københavns Politi har haft en række drøftelser med Rigspolitichefen om blandt andet udformningen af den blanket som Københavns Politi anvender, og som særligt er tilpasset forholdene i Københavns Politi. Blanketten afviger på nogle punkter fra den blanket der indgår som bilag 1 til kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001. I indledningen har politidirektøren om anvendelse af tjenestenummer anført at det på grund af det store antal polititjenestemænd der er ansat i Københavns Politi, er den mest sikre identifikationsmåde. Det anvendes derfor fortsat efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse (dog vil der blive anført navn på den polititjenestemand der har udført tilsyn med den detentionsanbragte). Foruden A-meddelelsen og Københavns Politis blanket har politidirektøren vedlagt kopi af en skrivelse af 4. december 2001 fra Rigspolitichefen hvori denne er kommet med bemærkninger til den nye blanket – som efterfølgende er tilrettet i overensstemmelse hermed.

I den blanket som Københavns Politi anvender, er fortrykt såvel tjenestenummer som navn i rubrikken om visitation. Ifølge blanketten skal både tjenestenummer og navn således angives. I A-meddelelsen er der ikke anført noget om at det er tilstrækkeligt at angive tjenestenummer. Det fremgår ikke af Rigspolitichefens skrivelse af 4. december 2001 at Københavns Politi over for Rigspolitichefen har oplyst at politiet ønskede at fravige detentionskundgørelsens § 13, stk. 5, 2. pkt., om angivelse af navn på de polititjenestemænd der har foretaget visitation, og at Rigspolitichefen har godkendt en sådan fravigelse. Det fremgår af skrivelsen at Rigspolitichefen tidligere – i skrivelse af 20. november 2001 – er kommet med bemærkninger i sagen, men ikke om de omfatter dette spørgsmål.

Jeg anmoder derfor om oplysning om hvorvidt Rigspolitichefen (også) har godkendt en fravigelse på dette punkt. Jeg beder tillige om en kopi af Rigspolitichefens skrivelse af 20. november 2001.

Jeg tager i øvrigt det oplyste om fremgangsmåden ved visitation til efterretning. Jeg er opmærksom på at der efter den nye kundgørelse kun er krav om en egentlig visitation hvis omstændighederne tilsiger en sådan visitation, jf. kundgørelsens § 13, stk. 4. Det skal fremgå af rapporten efter hvilken bestemmelse visitationen er foregået.”

Hvis der skete en egentlig visitation i et konkret tilfælde vedrørende detentionsanbringelse af en kvinde (AP.nr. 16618), hvor det ikke fremgik om visitationen blev foretaget af en mand eller en kvinde, bad jeg om muligt om at få oplyst om denne del af visitationen blev foretaget af kvindeligt personale.

Politidirektøren har oplyst at den pågældende kvinde blev visiteret af en kvindelig politiassistent, og at det er en forglemmelse at hun ikke er angivet på rapporten som den der forestod visitationen.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg bad tillige om oplysning om hvorvidt der skete en egentlig visitation i et andet tilfælde vedrørende detentionsanbringelse af en mand der ifølge rapporten blev visiteret af en kvinde (AP.nr. 16472). I POL-SAS er det noteret at der er tale om en arrestanbringelse, men jeg gik umiddelbart ud fra at der indtil overførslen var tale om en detentionsanbringelse, jf. omtalen af sagen ovenfor.

Politidirektøren har oplyst at den vicepolitikommissær der var vagthavende den pågældende dag, ikke erindrer sagen og derfor må henholde sig til rapporten. Den kvindelige politiassistent der er nævnt i rapporten, erindrer heller ikke sagen, men har oplyst at hun aldrig har foretaget en egentlig visitation af en mand der blev indbragt med henblik på detentionsanbringelse. Hun formoder derfor at visitationen rettelig er foretaget af den mandlige politiassistent som hun indbragte den tilbageholdte sammen med, og som også er nævnt i rapporten i den forbindelse.

Jeg lægger ud fra det oplyste til grund at der blev foretaget en egentlig visitation af den tilbageholdte, og at der er tale om en fejlagtig angivelse af hvem af de to politiassistenter der forestod denne del af visitationen. Jeg foretager mig på denne baggrund ikke mere vedrørende dette forhold.

Ad punkt 3.5. Tilsyn

Jeg bad om at få oplyst årsagen til at der i et konkret tilfælde (AP.nr. 16004) ikke var notater om tilsyn. Den pågældende opholdt sig knap 2 timer i detentionen.

Politidirektøren har oplyst at den pågældende der blev indbragt til stationen kl. 17.23 og efter fremstilling og visitation hensat i detentionen (angiveligt kl. 17.35), blev udtaget af detentionen igen kl. 18.10 og ført til lægerummet med henblik på afgivelse af blodprøve. Han var sigtet for overtrædelse af færdselslovens § 53. Efter afgivelsen af blodprøve blev han afhørt til rapport og

efterfølgende løsladt kl. 19.20. Han havde således kun ophold i detentionen i 35 minutter, og i denne tid må det formodes at der ikke blev ført tilsyn, hvorfor der ikke er notat herom.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Politidirektøren har i anden sammenhæng i udtalelsen vedrørende Station 2 oplyst at det i flere tilfælde ikke fremgår af anholdelsesblanketten når en anholdt er udtaget af detentionen og bragt til afhøring, og at dette er påtalt over for personalet af stationens ledelse.

Jeg har noteret mig denne oplysning. Selv om der ikke længere sker detentionsanbringelse på Station 2, finder jeg i den forbindelse anledning til at bemærke at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive tidspunktet for udtagelse af detentionen selv om der (heller) ikke efter den nye kundgørelse er pligt til at gøre notat herom (men alene om tidspunktet for løsladelsen). Det kan f.eks. ske ved udtrykkeligt ud for sidste tilsyn at anføre at der skete udtagelse (som det også er sket i nogle tilfælde i de konkrete sager vedrørende anbringelse på Station 2).

Jeg anmodede om en udtalelse vedrørende tidsangivelserne for første tilsyn i 3 konkrete sager hvor første tilsyn var noteret til henholdsvis 10, 20 og 45 minutter før indbringelsen til stationen (AP.nr. 16096, 15842 og 15846).

Politidirektøren har oplyst at der i det første tilfælde må være tale om, og i de 2 andre tilfælde utvivlsomt er tale om, en skrivfejl. Første tilsyn i førstnævnte sag må rettelig antages at have fundet sted kl. 18.45 (som er angivet som andet tilsyn) i stedet for kl. 18.25. Det sandsynliggøres af at samme vagthavende i en af de andre sager (AP.nr. 16095) også angav kl. 18.25 som første tilsynstidspunkt selv om den pågældende tilbageholdte i denne sag først blev indbragt kl. 18.30. I de 2 andre tilfælde er der – som jeg også gik ud fra – tale om en forkert timeangivelse. Første tilsyn var således kl. 17.25 og ikke kl. 16.25 i disse tilfælde.

Første tilsyn i sagen med AP.nr. 16095 er ikke noteret til kl. 18.25, men til kl. 19.00 (ifølge den kopi af rapporten som jeg er i besiddelse af). Der er imidlertid i en anden sag med AP.nr. 16093

ført tilsyn kl. 18.25. Da det er tidspunktet hvor der også skete indbringelse af den pågældende i sagen, anser jeg dog ikke dette for et egentligt tilsyn.

Jeg tager til efterretning at der i sagen med AP.nr. 16096 må være tale om, og i de andre 2 tilfælde er tale om, en skrivefejl.

Selv om der ikke længere sker detentionsanbringelse på Station 2, finder jeg anledning til som orientering for Station 2 at oplyse at jeg i opfølgingsrapporten vedrørende min inspektion af Station 1 har noteret mig at Justitsministeriet ved en genpart til politidirektøren af ministeriets udtalelse af 24. juni 2002 til mig har indskærpet at kundgørelsens regler om tilsyn og notatpligt skal iagttages. Justitsministeriet har ikke henvist til de enkelte rapporter vedrørende mine inspektioner af Station 1, 2 og 3, men har (generelt) anført at ministeriet som følge af at det fremgår af inspektionsrapporterne og politidirektørens udtalelse at der i enkelte tilfælde enten ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen, eller ikke er gjort notat herom, ved genpart af dette brev til politidirektøren har indskærpet overholdelsen af kundgørelsens regler om tilsyn og notatpligt.

3. Opfølgning

Jeg har under punkt 1 bedt politidirektøren om at oplyse hvorvidt detentionslokale D7 stadig anvendes til afviste udlændinge. Hvis det er tilfældet, har jeg bedt politidirektøren og Justitsministeriet om en supplerende udtalelse vedrørende denne anvendelses overensstemmelse med kundgørelsen.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politidirektøren i København, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg. Da Station 2 ikke længere fungerer som almindelig politistation, har jeg ikke sendt et eksemplar af rapporten til stationen sådan som jeg gjorde ved udsendelsen af den foreløbige og den endelige rapport.

Inspektionschef
Lennart Frandsen